

افغانستان در مسیر انتقال ابعاد اقتصادی بعد از سال ۲۰۱۴ میلادی

نوامبر ۲۰۱۱

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت مالیه

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Finance

THE WORLD BANK

چارچوب پروسه انتقال

- ✓ براساس فیصله کنفرانس های کابل و لسبون در سال ۲۰۱۰ میلادی، قرار است مسؤلیتهای امنیتی از نیروی های خارجی به نیرو های افغان الی اخیر سال ۲۰۱۴ میلادی سپرده شده و اکثریت نیروهای خارجی از افغانستان بیرون شوند.
- ✓ تجارب نشان میدهد که خارج شدن نیرو های بین المللی سبب کاهش کمکهای ملکی جامعه بین المللی نیز گردیده و تاثیرات مستقیم روی رشد اقتصادی، تداوم پایداری امور مالی و فراهم اوری خدمات خواهد گردید.
- ✓ کمبود احتمالی در بودیجه میتواند امنیت و دست آوردهای انکشافی اخیر را با تهدید مواجه سازد، که این امر سبب ایجاد اضطراب میان دولت و جامعه جهانی میگردد.

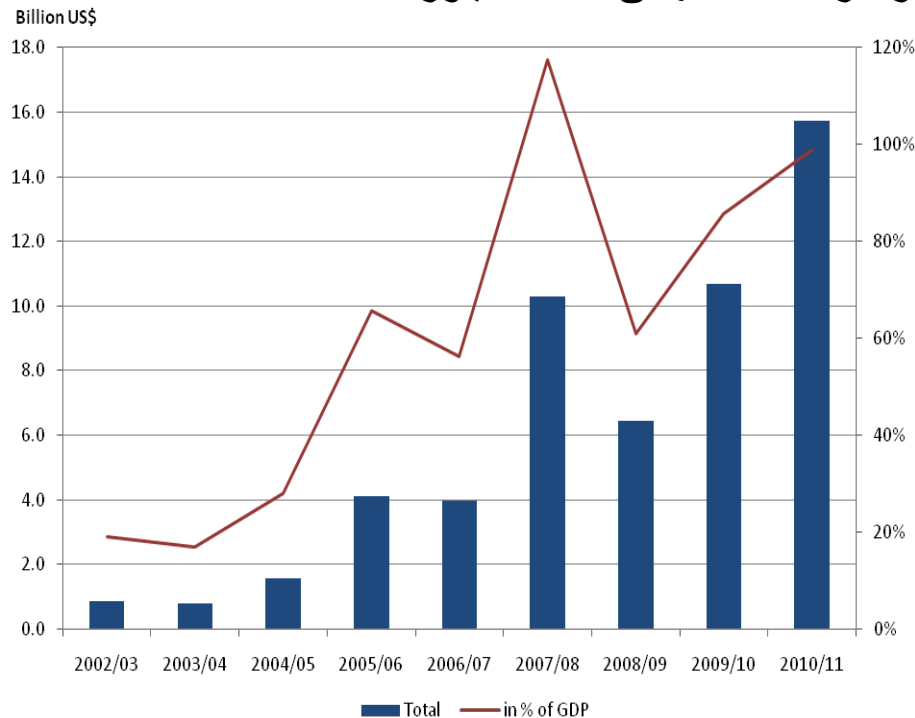
نکات عمده این گزارش

- شناسایی اندازه (مقدار) و میکانیزم فراهم‌آوری کمکها
- بحث روی پیامدهای ناشی از کاهش کمکهای جامعه جهانی بالای منابع مالی دولت و فراهم‌آوری خدمات
- تاثیرات احتمالی کاهش کمک‌ها بالای رشد اقتصادی
- شریک نمودن تجارب بین‌المللی
- پیشنهادات و راه‌های حل

کمکها برای افغانستان: اندازه و میکانیزم فراهم اوری

افغانستان: دریافت کننده بیشترین کمک از کشورهای جهان میباشد

- کمک های جهانی برای افغانستان در سال ۱۳۸۹ تقریباً ۱۵،۷ میلیارد دالر امریکایی بوده، که معادل عواید ناخالص داخلی (GDP) این کشور میباشد.
- یک تعداد محدود کشور های دیگر مانند نوار غزه و لایبیریا از جمله کشور های هستند، که تقریباً به اندازه افغانستان کمکهای مالی را از جامعه جهانی بدست میاورند.

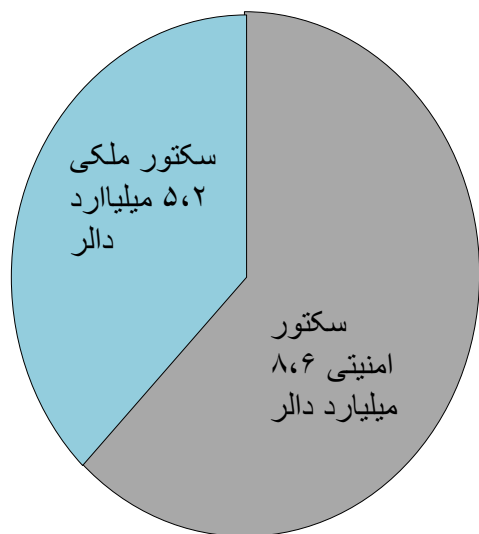

یادداشت: ارقام تخمینی کمکها در روشنی تادیات و سروی های تمویل کننده از منابع مختلف، مانند: مفتشین اداره نظارت امریکا، راپور های وزارت خزانه داری امریکا و سایر منابع در مورد قراردادهای فراهم گردیده است.

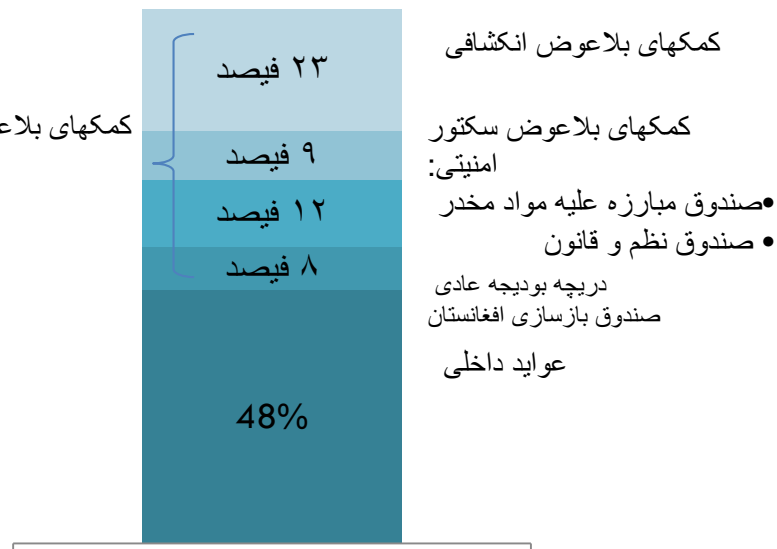
کمکها به اشکال مختلف فراهم گردیده است

- در سال ۱۳۸۹ مصارف عامه از طریق مجرای بودیجه دولت و خارج از بودیجه ۱۷،۱ میلیارد دالر امریکایی بود
- از مجموع این مصارف، ۱۵،۷ میلیارد دالر از طریق کمکهای جامعه جهانی فراهم شده و صرف ۱،۹ میلیارد دالر از طریق بودیجه ملی بمصرف رسیده است

(۳،۳ میلیارد دالر) مجموع مصارف بودیجه (۱۳،۸ میلیارد دالر) مصارف خارج از مجرای بودیجه ملی

کمکهای بلاعوض

تمویل بودیجه ملی در سال ۱۳۸۹

همه کمکهای مالی برای افغانستان در این کشور به مصرف نمیرسد

- بطور مثال مصارف ایالات متحده امریکا در افغانستان به بیشتر از ۴۴۴ میلیارد دالر میرسد (صرف در سال مالی ۲۰۱۱ به ۶،۱۱۸ میلیارد دالر تخمین گردیده است)
- اما اکثریت این مصارف حتی به افغانستان نرسیده، زیرا که معاشات عساکر بین المللی، خریداری تجهیزات نظامی و سایر خریداری ها از این مبلغ خارج از افغانستان صورت گرفته است.
- علاوه بر این متباقی کمکهای جامعه جهانی نیز در اقتصاد داخلی کدام تاثیر ندارد، زیرا از طریق واردات اجناس، معاشات مشاورین خارجی دوباره به خارج از افغانستان انتقال می یابد.

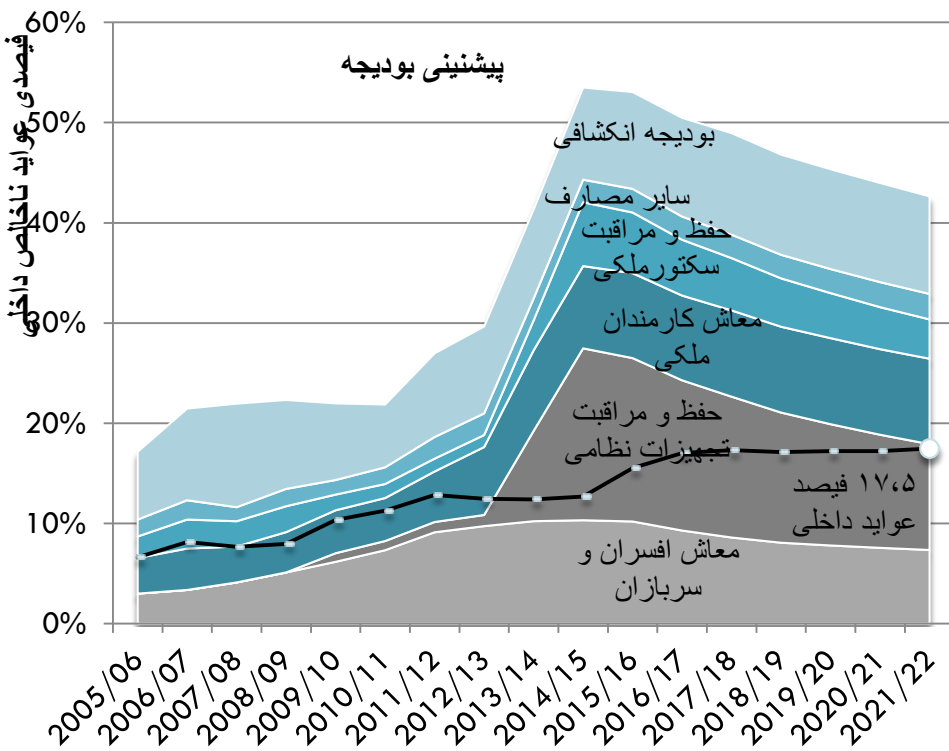
فیصدی نوعیت کمکهای جامعه جهانی برای افغانستان

خارج از بودیجه	از طریق مجرای بودیجه	
۱۰ الی ۱۵	۹۰ الی ۹۵	کمکهای سکتور امنیتی
۲۰ الی ۲۵	بیشتر از ۷۰	کمکهای ملکی

پیامد های کاهش کمک ها بالای رشد اقتصادی و عرضه خدمات

عواید داخلی ممکن افزایش یابد، ولی در عین زمان مصارف بودیجه عادی نیز افزایش بیشتر خواهد یافت

مجموع مصارف و عواید از طریق بودیجه

منبع: محاسبه کارمندان بانک جهانی

قرار است عواید داخلی از ۱۰ فیصد مجموع عواید ناخالص داخلی در حال حاضر به ۱۷،۵ فیصد در سال ۲۰۲۱/۲۲ از طریق جمع اوری مالیات معادن و مالیات پلان شده ارزش اضافی اقلام، افزایش یابد

اما در عین زمان مصارف در سکاتور های ذیل نیز افزایش مییابد:

امنیت: معاشات سکاتور امنیتی از ۷ فیصد عواید ناخالص داخلی در حال حاضر به ۱۰ فیصد برای ۳۵۲۰۰۰ عسکر خواهد رسید و مصارف حفظ و مراقبت از یک فیصد به ۱۰،۵ فیصد عواید ناخالص داخلی (۳،۵ میلیارد دالر در هر سال براساس ارزش سال ۲۰۱۱) الی سال ۲۰۱۴/۱۵ خواهد رسید.

سکاتور ملکی: معاشات کارمندان ملکی از ۵ فیصد عواید ناخالص داخلی به ۹ فیصد افزایش مییابد و مصارف حفظ و مراقبت زیربنا هایکه در آنها تمویل کننده گان سرمایه گذاری کرده اند از یک فیصد به ۴ فیصد الی ۲۰۱۴/۱۵ افزایش مییابد (۱،۳ میلیارد دالر براساس ارزش پول در سال ۲۰۱۱)

مجموع این مصارف ممکن دو برابر اندازه عواید داخلی در سال ۲۰۲۱/۲۲ باشد.

کمبود منابع مالی پیشبینی شده: تقریباً ۲۵ فیصد عواید ناخالص داخلی در سال ۲۰۲۱/۲۲

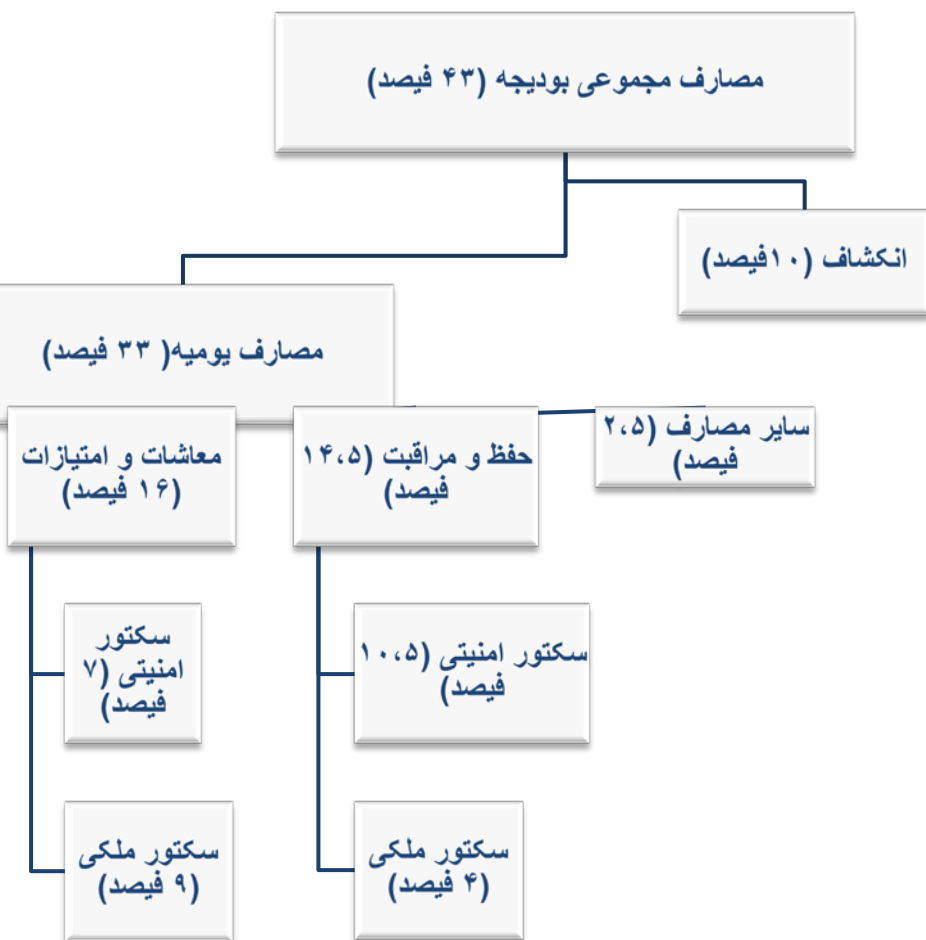
پیشبینی امورات مالی در سال ۲۰۲۱-۲۲ (فیصدی عواید ناخالص داخلی)

شاخص های عمده مصارف پیشبینی شده:

- مصارف اضافی سکتور امنیتی (معاشات و مصارف حفظ و مراقبت) ۱۴،۵ فیصد عواید ناخالص داخلی میباشد، که اکنون صرف ۳ فیصد انرا دولت از منابع خود فراهم مینماید
- مصارف سکتور ملکی (بودیجه عادی) ۱۵،۵ فیصد عواید ناخالص داخلی را تشکیل میدهد
- مصارف سکتور انکشافی ۱۰ فیصد عواید ناخالص داخلی میباشد (ممکن سالانه ۱۰ فیصد بهبود در تطبیق بودیجه رونما شود)

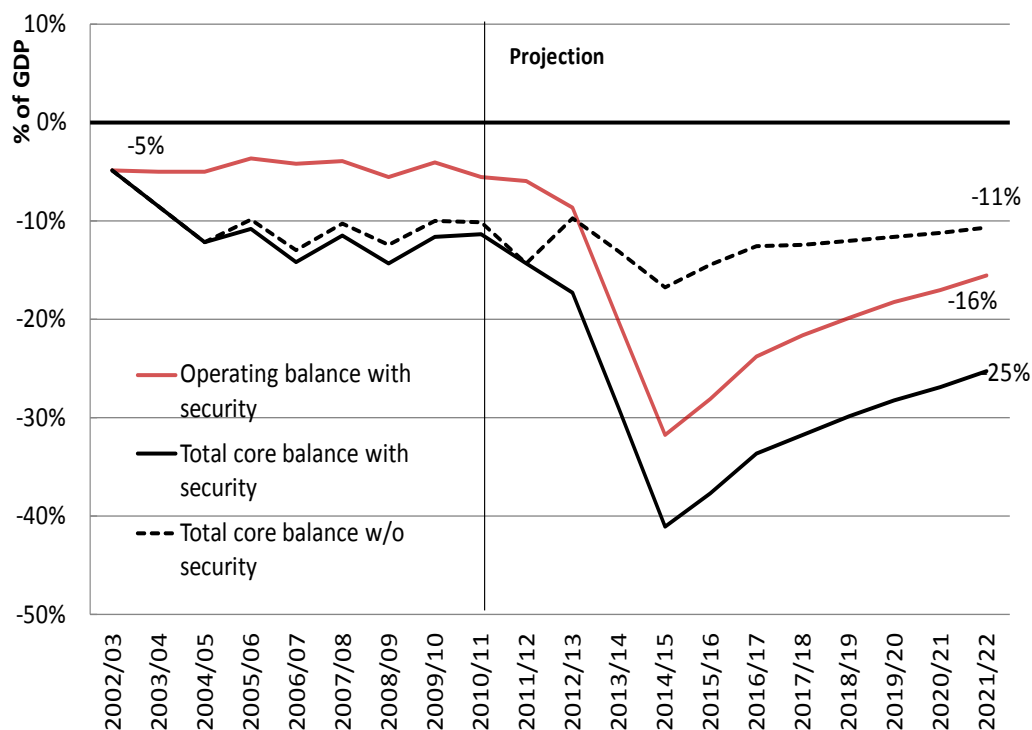
مصارف مجموعی پیشبینی شده (۴۳ فیصد عواید ناخالص داخلی) و در عین زمان جمع اوری عواید پیشبینی شده (۱۷،۵ فیصد عواید ناخالص داخلی سبب کمبود (کسر) منابع مالی تقریباً ۲۵ فیصد عواید ناخالص داخلی (۷،۲ میلیارد دالر براساس ارزش در سال ۲۰۱۱) خواهد گردید.

یادداشت: این پیشبینی در سال ۲۰۲۱/۲۲ میباشد، تغییرات زمانی در صفحه گذشته نشان داده شد.

مدیریت کمبود منابع مالی در سال ۲۰۲۱/۲۲

کمبود منابع مالی با و بدون سکتور امنیتی (فیصدی عواید ناخالص داخلی، بدون کمکهای بلاعوض)

کمک های جامعه جهانی ۲۵ فیصد عواید ناخالص داخلی را مرفوع ساخته میتواند

در حالیکه کمکها ممکن بعضی این مصارف را احتوا کند، یکی از بدیل های مناسب شاید گزینه های ذیل باشد:

- بودیجه ملی شاید بتواند مصارف حفظ و مراقبت سکتور ملکی (۱،۳ میلیارد دالر) و معاشات سکتور امنیتی را که کمیت ان به اندازه سال ۲۰۱۰ میلادی باشد تمویل کند
- تمویل کننده گان مصارف متباقی را که شامل معاشات نظامیان و مصارف حفظ و مراقبت میباشد، ممکن فراهم نمایند
- تمویل کننده گان ممکن ۱۱ فیصد کمکهای های خویش را از طریق بودیجه افزایش دهند

کمیود منابع مالی به این مقدار نمیتواند تداوم داشته باشد

رفع کمیود منابع مالی مستلزم کمکهای جامعه جهانی و یا کاهش چشمگیری در مصارف داخلی میباشد.
کاهش مصارف سکتور امنیتی:

- نیروهای امنیتی کمتر و یا کاهش در مصارف حفظ و مراقبت تجهیزات نظامی
- زیربناها و فعالیت های امنیتی محدود
- وخامت اوضاع امنیتی انکشاف سکتور خصوصی و سرمایه گذاری در سکتور معادن را ممکن با تهدید مواجه سازد، که این کار باعث کاهش عواید معادن خواهد گردید.

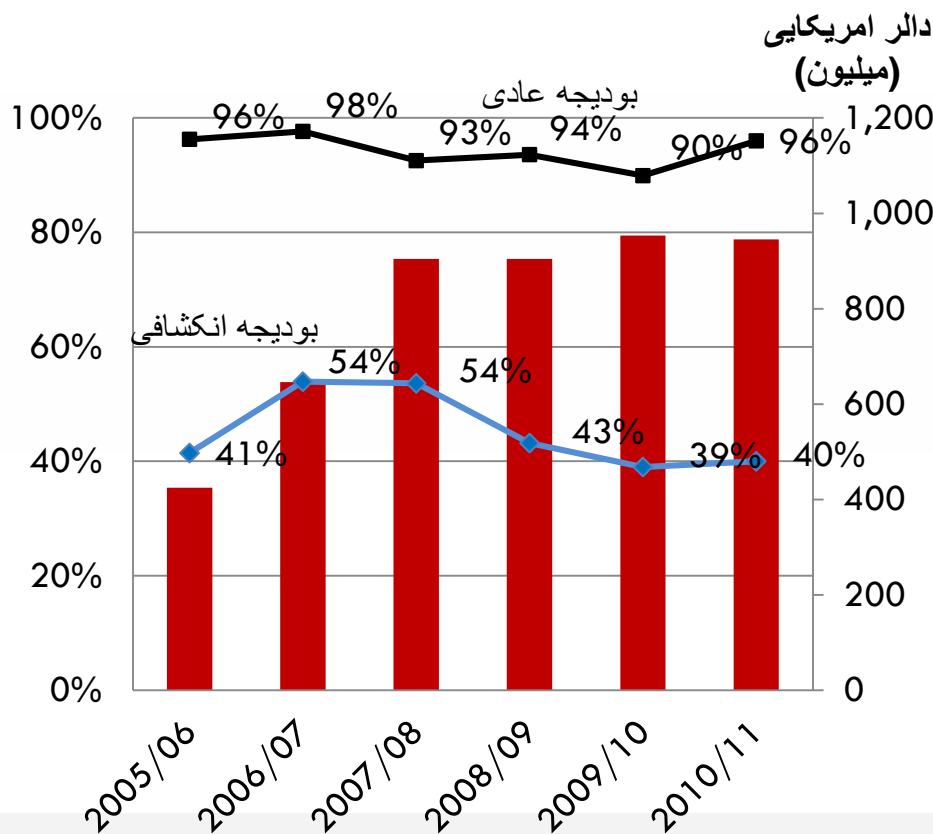
و یا

تمویل مصارف امنیتی از منابع داخلی سبب کاهش:

- تمویل پروژه های انکشافی، اخلاص در فراهم اوری خدمات
- مصارف حفظ و مراقبت سکتور ملکی که ممکن سبب از بین رفتن زیربناهاییکه به کمک تمویل کننده گان اعمار و یا احداث گردیده اند، شود.
- سرمایه گذاری روی پروسه اصلاحات اداری گردیده، که این امر ممکن سبب تضعیف توانمندی دولت و کیفیت در عرضه خدمات گردد.

تقویت توانمندی جذب بیشتر کمکها

چگونگی تطبیق بودیجه انکشافی

منبع: محاسبه کارمندان بانک جهانی

تطبیق بودیجه انکشافی افزایش یافته، اما در چهار سال گذشته کمتر از یک میلیارد دلار بوده، که دلایل عمده آن محدودیت در توانمندی کادر ها، سنجش غیرواقعیانه بودیجه، تخصیص تمویل کننده گان و سکتگی در پرداخت کمکها میباشد.

در حالیکه روند تطبیق بودیجه عادی بسیار خوب بوده اما افغانستان ظرفیت کادری مصارف حفظ و مراقبت زیاد را ندارد (مصارف حفظ و مراقبت تقریباً ۳۳۵ میلیون دلار و یا ۱۰ فیصد مجموع مصارف کلیدی میباشد) که این رقم قرار است در سال ۲۰۱۵/۱۶ به ۴،۸ میلیارد دلار افزایش یابد.

مشکلات زیاد در عرصه تخصیص موثر بودیجه از مرکز به ولایات و ولسوالی های وجود دارد و ظرفیت کادر ها در سطح ولایات و ولسوالی ها خیلی پائین میباشد.

سرمایه گذاری در عرصه ارتقای ظرفیت کادر ها برای مدیریت بهتر بودیجه یکی از اولویت های مهم بشمار میرود.

ارتقای ظرفیت جهت افزایش تطبیق بودیجه و عرضه خدمات

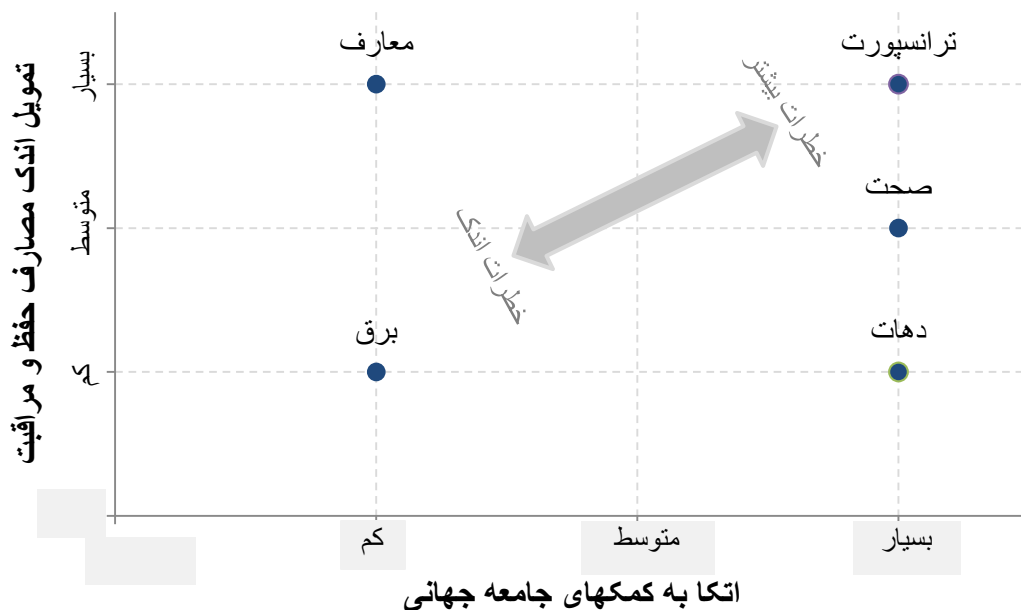
- جهت تدوam و افزایش مصارف از طریق بودیجه و عرضه خدمات ضرور است تا اقدامات عاجل غرض ارتقاء ظرفیت کارمندان وزارتخانه های کلیدی رویدست گرفته شود و همچنان اطمینان حاصل گردد که کارمندان مجرب و با تجربه استخدام گردیده و آنان حد اقل برای مدتی کافی در نهاد های دولتی کار کنند
- در حالیکه میلیاردها دالر بخاطر ارتقای ظرفیت مصرف گردیده اما این امر عملاً سبب ایجاد خدمات ملکی موازی (دومی) با داشتن بیشتر از ۷۰۰۰ کارمند با تجربه در پروژه ها شده بدون اینکه ظرفیتهای کارمندان دولتی را ارتقا بخشیده باشد.
- اکنون در ۹ وزارتخانه، ۵ فیصد پست ها را کارمندانیکه از منابع خارجی معاش میگیرند [خدمات ملکی موازی]، تشکیل میدهند، اما معاش آنان ۴۰ فیصد مصارف معاشات را تشکیل میدهد. کاهش بست های که از طریق منابع خارجی تمویل میشوند ممکن سبب سکتگی در عرضه خدمات شود زیرا تقاضا نسبت به دولت افزایش مییابد.
- تمویل کننده گان باید تلاش بخرچ دهند تا پرداخت معاشات بطور پراگنده کاهش یافته و انتقال ظرفیت بصورت ستراتیژیک و منظم از خدمات ملکی دومی به نظام خدمات دولتی انتقال یابد. با انجام این کار نه تنها منابع اندک جامعه جهانی دیگر نیاز است بلکه این امر میتواند سبب ایجاد ثبات در نظام ملکی گردد

عرضه خدمات اساسی ممکن متاثر و با خطر مواجه گردد

	برق	ترانسپورت	دهات	صحت	معارف
کمک های جامعه جهانی به بودیجه انکشافی دولت (فیصدی بودیجه)	\$89m (50%)	\$253m (73%)	\$358m (83%)	\$124m (62%)	\$163m (23%)
مصارف تخمینی حفظ و مراقبت (۲۰۱۱/۱۲] کمبود)	\$297m (-\$258m)	\$394m (-\$317m)	\$11m (-\$3m)	\$77m (-\$67m)	\$235m (-\$205m)

- در اثر کاهش کمک های پروژها ویا تداوم تمویل اندک مصارف حفظ و مراقبت، عرضه خدمات در معرض خطر قرار میگیرد
- خطرات در میان سکتور ها متفاوت میباشند:

تأثیرات احتمالی پروسه انتقال

- سکتور ترانسپورت و صحت آسیب پذیرترین سکتور میباشد، زیرا آنان متکی به کمک های بیشتر جامعه جهانی و مصارف پائین حفظ و مراقبت می باشد.
- سکتور برق ممکن زیاد متاثر نگردد، زیرا از طریق جمع آوری صرفیه مصارف ان مرفوع گردد.
- زیربنا های معارف باوجودیکه متکی به کمک های تمویل کننده گان نیست، اما مصارف حفظ و مراقبت بصورت درست تمویل نشده اند.

در صورت کاهش کمکها، افغانستان با مشکلات فزاینده بودیجوی در سالهای آینده روبرو میگردد

- هم دولت افغانستان و هم تمویل کننده گان باید در چگونگی مصارف خویش تصامیم جدی بگیرند.
- آنعده پروژه هایی انتخاب شوند، که رشد اقتصادی را تقویت بخشیده و بتواند بدرستی اجرا گردیده و در حد امکانات مالی باشند.
- مصارف حفظ و مراقبت طوری اولویت بندی گردند که نیازمند معاملات بین سکتوری و فراسکتوری باشند.
- تدوام مصارف اجتماعی و فراهم آوری خدمات اساسی، مانند: معارف، صحت، معیشت روستایی
- سیستم جمع آوری عواید به منظور رسیدن به اهداف تعیین شده بهبود یابد. جهت کاهش در ضیاع عواید اقدامات ذیل روی دست گرفته شود:
- تطبیق جدی و موثر در اصلاحات نظام گمرکی.
- ایجاد ظرفیت لازم غرض تطبیق و اداره مناسب مالیات (VAT)
- ایجاد میکانیزم حسابدهی شفاف بخاطر جمع آوری عواید معادن.
- تقویت ظرفیت دولت به منظور تطبیق پروژه ها از طریق بودیجه

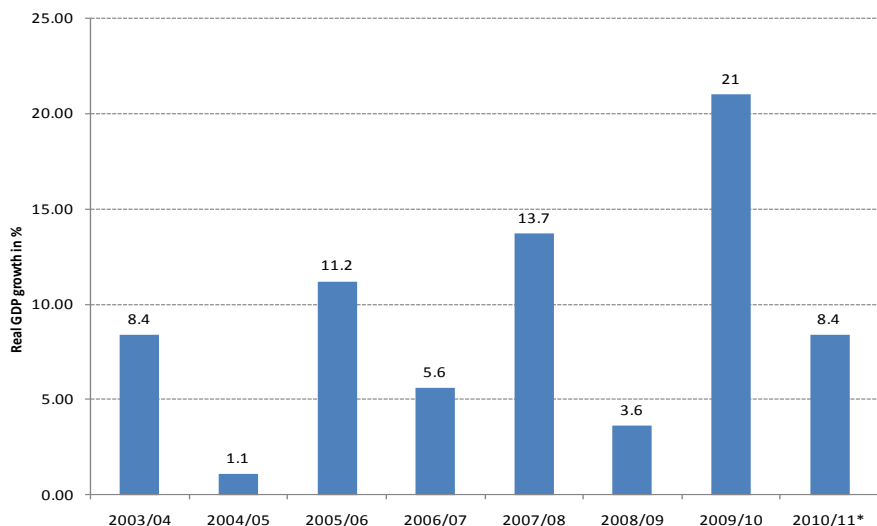
بعضی شاخص های انکشافی در افغانستان

- افغانستان یکی از کشور های عقب مانده در جهان باقیمانده است
- دارای ۳۰،۶ میلیون نفوس بوده و عواید ناخالص داخلی سرانه آن ۵۲۸ دالر در سال ۲۰۱۰/۱۱ میباشد. افغانستان در جمله ۱۰ کشور فقیر در جهان بشمار میرود.
- در سال ۲۰۰۸، بیشتر از ۳۶ فیصد نفوس آن زیر خط فقر زنده گی کرده و بیشتر از نصف نفوس آن آسیب پذیر پنداشته میشدند.
- میزان مرگ و میر اطفال (۱۳۴ در هر ۱۰۰۰ تولد زنده) بیشترین رقم در جهان میباشد.
- حد اوسط عمر در این کشور ۴۸،۱ سال میباشد.
- ۷۵ فیصد نفوس این کشور بی سواد میباشد.
- با ۲،۸ فیصد افزایش نفوس، افغانستان به رشد اقتصادی چشمگیر نیاز دارد، تا فقر را کاهش و دستاورد های انکشافی را بهبود بخشد.
- لازم است تا رشد اقتصادی ۶ فیصد صورت گیرد، تا عواید ناخالص داخلی سرانه در بیست و دو سال آینده دوجند گردد (تقریباً یک نسل را در بر میگیرد)

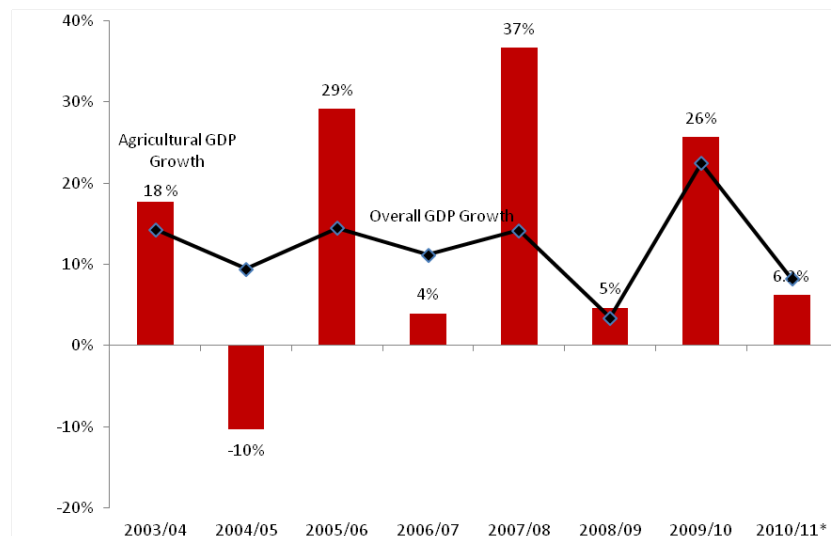
رشد اقتصادی در سالهای اخیر

- حد اوسط رشد عواید ناخالص داخلی در سالهای ۲۰۰۳/۰۴ الی ۱۰/۱۱ در حدود ۹،۱ فیصد بوده است. (۸،۴ فیصد بجز از سالهای استثنایی که رشد در آن بیشتر باشد)
- سرمایه گذاری خصوصی (۸،۵ فیصد عواید ناخالص داخلی) و صادرات (۲،۵ فیصد عواید ناخالص داخلی) خیلی اندک بوده و یگانه محرک رشد عواید ناخالص داخلی بازار مصرفی بوده است.
- توقع میرود که سکتور معادن مهم ترین محرک رشد اقتصادی باشد
- عمده ترین محدودیت ها سد راه رشد آینده: نا امنی، محاط به خشکه، بنای اقتصادی ضعیف

رشد اقتصادی چشمگیر بوده است

و تغییرات در محصولات زراعتی

تأمین امنیت نیاز مبرم برای رشد اقتصاد

- خشکسالی، ناامنی، تغییرات در نرخ مواد غذایی و نفت و حکومتداری میتواند تاثیرات ناگوار بالایی دورنمای اقتصادی داشته باشند
- در مناسب ترین سناریو ممکن رشد اقتصادی از ۴،۶ فیصد الی ۶،۲ فیصد سالانه در سالهای ۲۰۱۱ الی ۲۰۱۸ صورت گیرد و ممکن ۳ الی ۴ فیصد بهبود در شرایط سرمایه گذاری و زیربنا ها (در صورتیکه هم اکنون آغاز شوند) سبب رشد بیشتر اقتصادی میشود
- در صورت وخامت بیشتر وضعیت امنیتی و حکومتداری ممکن رشد اقتصادی بطرف منفی حرکت کند

تحلیل رشد عواید ناخالص داخلی پیشبینی شده در سالهای ۲۰۱۱-۲۵

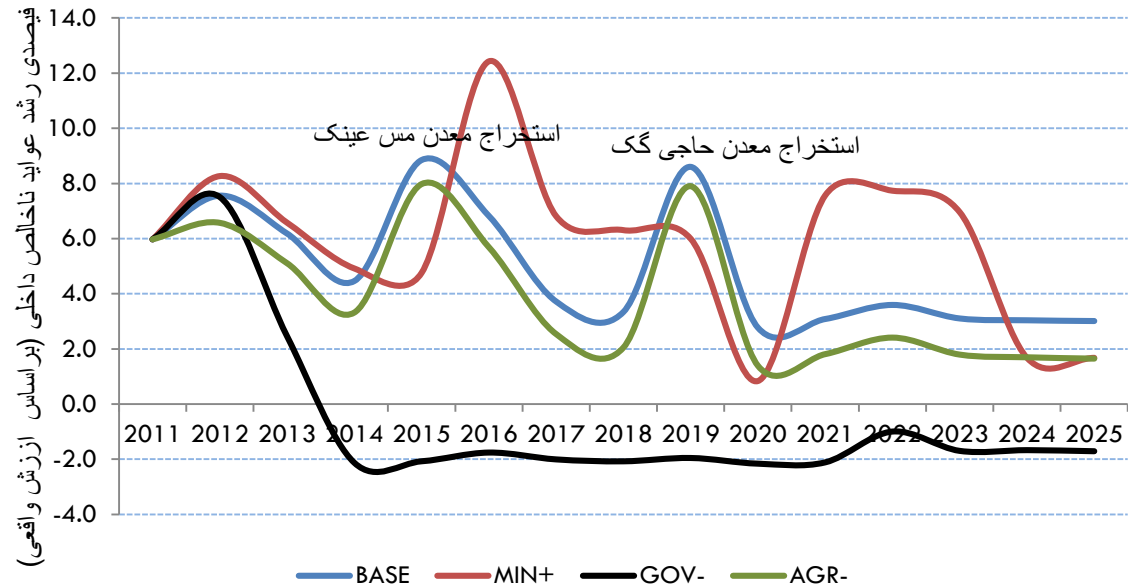
احتمالات کلیدی

کاهش تدریجی کمکها (ده فیصد عواید ناخالص داخلی الی ۲۰۲۵)، بهبود شرایط سرمایه گذاری، اقتصاد مواد مخدر احتمالاً ثابت باقی میماند (بدون رشد)، رشد بطی سکتور ساختمانی، ترانسپورت و کالاها

زراعت: حد اوسط هر سال ۴ فیصد رشد محصولات زراعتی

دولت: کاهش سریع کمکها، عدم استخراج معادن، عدم رشد محصولات و کاهش ارزش افغانی

بر علاوه سناریوهای فوق، استخراج ۱۱ معدن دیگر ممکن امکان پذیر باشد

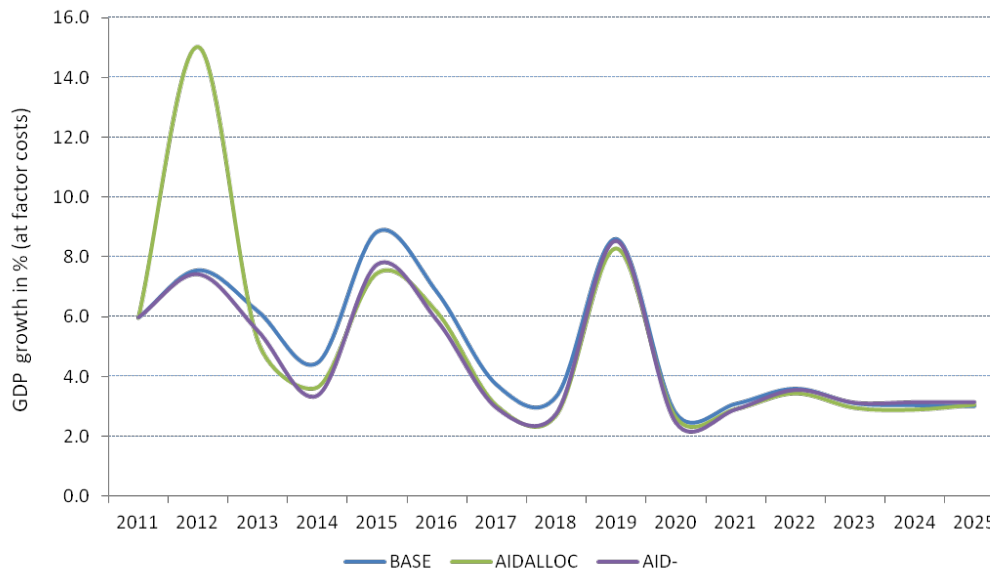
کاهش کمکها چی تاثیر بالای رشد اقتصادی دارد؟

سناریو های احتمالی: رشد عواید ناخالص داخلی پیشبینی سالهای ۲۰۱۱-۲۵

احتمالات

کاهش تدریجی کمکها (۱۰ فیصد عواید ناخالص داخلی الی ۲۰۲۵)، بهبود محیط و شرایط سرمایه گذاری.

کاهش سریع در فراهم اوری کمکها (۱۰ فیصد عواید ناخالص داخلی الی ۲۰۱۸) کاهش تدریجی کمکها، اما مصرف ۵۰ فیصد کمکها از طریق مجرای بودیجه.

➤ کاهش سریع کمکها رشد اقتصادی را به ۵،۵ فیصد الی سال ۲۰۱۸ کاهش داده و تقریباً ۳ فیصد در دراز مدت به نسبت مصرف و سرمایه گذاری کم خواهد گردید.

➤ جلب کمکهای بیشتر از طریق بودیجه سبب افزایش فرصت های محلی گردیده و میتواند بعضی خطرات احتمالی سالهای اول انتقال را مرفوع سازند - این در حالیست که توانمندی جذب کمک های منحیث چالش باقیمانده و باید بدان رسیدگی صورت گیرد.

تأثیرات توزیعی کاهش کمکها ممکن نا برابر باشد

➤ سکتگی در عرضه خدمات ممکن در میان اکثریت خانواده ها در همه ولایات محسوس گردد.

➤ تأثیرات مستقیم کاهش سریع کمکها بالای افراد فقیر بدلائیل ذیل ممکن اندک باشند:

➤ زیرا قسمت ناچیز کمکها به افراد فقیر رسیده - اکثریت کمکها بخاطر کاهش فقر، نه بلکه بخاطر بهبود امنیت و حکومتداری معطوف گردیده بود.

➤ کمکها بصورت درست توزیع نشده - چنین معلوم میشود که اکثریت کمکها به ولایاتی که میزان فقر در آنجا کم و سطح معیشت مردم بهتر بود، بمصرف رسیده است.

➤ ممکن تأثیرات کاهش سریع کمکها بطور متفاوت در ولایات محسوس گردند - در ولایاتی که جنگ جریان داشته و در مراکز شهرها، این تأثیرات بیشتر خواهد بود، زیرا این محلات بیشتر کمک را بدست آورده اند.

➤ کاهش کمک ها ممکن سبب ایجاد زمینه های اندک اشتغال گردند، نه بیکاری.

➤ تحقیقات نشان میدهد که اکثریت مشاغل، که از طریق کمک های تمویل گردیده، کوتاه مدت بوده (کمتر از شش ماه)

➤ تخمین میگردد تا نیم میلیارد دالر کاهش در کمکها خارج از مجرای بودیجه ممکن ۱۸۰۰۰-۱۱۰۰۰ شغل را متاثر سازد.

➤ کمبود زمینه های اشتغال در میان کارگران با مهارت ناچیز در سکتورهای ترانسپورت، ساختمانی و فابریکه ها و همچنان در میان انعده کسانی که مستقیماً در پروژه ها کار میکنند، محسوس گردد.

آموخته ها از تجارب بین المللی

- کاهش سریع کمکها سبب نا امنی، از بین رفتن نظام مالی، فروپاشی حاکمیت دولتی و بروز جنگهای داخلی گردد (سومالیا)
- ثبات سیاسی و تحکیم دولت (براساس ایجاد ائتلاف های فراگیر) کلید اساسی موفقیت پروسه انتقال میباشد (موزمبیق، رواندا، کمبودیا و مالی)
- زد و بند های سیاسی مؤقت (سودان) سبب ناامنی های بیشتر گردیده و فرصت طلبان منطقه ایی ممکن اتش جنگ را بی افروزند (جمهوری دیموکراتیک کانگو)
- تکمیل موفقانه پروسه انتقال مستلزم رشد اقتصادی مناسب، بطور مثال در کشور های موزمبیق و رواندا – اما تکمیل نا موافقانه پروسه انتقال سبب رشد اقتصادی کم و یا هم منفی گردد.
- تجارب نشاندهنده انست که مدیریت درست در پروسه انتقال و بعضی نکات مهم، که در صفحات قبلی به آنان اشاره شد، حایز اهمیت خاص میباشد.

اقدامات بعدی (پیشنهادات)

برای دولت افغانستان:

- نیازمندی های خویش را براساس منابع محدود دست داشته اولویت بندی کند.
  - مصارف در سکتور ها باید بصورت دقیق اولویت بندی گردد.
  - هر گونه تصمیم بخاطر سرمایه گذاری های جدید باید در ان مصارف حفظ و مراقبت مدنظر گرفته شود.
  - مصارف بخاطر زیربنا ها احتمال بیشتر رشد برهبری سکتور خصوص را منجر خواهد شد.
- سیستم های مدیریت عامه مالی و پروسه بودیجوی را تقویت نماید تا جلوی سوء استفاده ها در جمع آوری عواید گرفته شود.
- تداوم اصلاحات اداری در بخش های عمده دولتی بشمول تطبیق پروگرام ابتکاری ارتقای ظرفیت مبتنی بر نتایج جهت ارتقای ظرفیت در وزارتخانه های کلیدی و ادارات محلی و قانونمند ساختن خدمات ملکی موازی (دومی).
- تحرک رشد اقتصادی از حالت موجود که اساساً توسط کمکها و بازار مصرفی صورت میگیرد به رشد اقتصادی با ایجاد فرصت و شرایط لازم برای سکتور خصوصی تا بتواند بصورت ابتکاری، متشبهت و اختراعی فعالیت کند.
- مدیریت سالم منابع و توزیع متوازن ان به ولایات تا اطمینان حاصل گردد، که ولایات بصورت درست تخصیص خویش را بدست میاورند و تفاوت میزان مصارف سرانه در ولایات نسبت کمکهای خارج از بودیجه رونما نگردد.

برای جامعه بین المللی:

- اطمینان حاصل گردد، تا کمکها بصورت تدریجی، قابل پیشبینی و منظم کاهش یافته زیرا کاهش سریع کمکها بخصوص قطع یکبارگی ان بسیار زیان بار است، که سبب سقوط نظام خواهد گردید.
- کمکهای خویش را جهت تمویل معاشات و سایر مصارف سکتور امنیتی تا زمانی ادامه دهند که وضعیت امنیتی بهبود یافته و کمیت و مصارف امنیتی کاهش یابد.
- دولت را در زمینه تمویل بودیجه مصارف ملکی بشمول تمویل سرمایه گذاری سکتور عامه و مصارف حفظ و مراقبت بخصوص در صورتیکه نیازمندی های سکتور امنیتی بیشتر باشد، حمایت مالی نماید.
- استخدام و اندازه معاش خدمات ملکی دومی را در یک چهارچوب تنظیم نموده پلانهای لازم را جهت ادغام آنان در چارچوب ادارت دولتی رویدست گیرند.
- قسمت زیاد کمکهای خویش را از طریق بودیجه ملی بمصرف رسانده، تا تاثیرات ناشی از کاهش کمکها را کم بسازند. کمکهای تخنیکی و مشورتی خویش را جهت بهبود روند تطبیق بودیجه با توجه خاص به کمکها به ولایات ادامه دهند.
- افغانستان را در عرصه اتصال این کشور به بازار های جهانی از طریق رفع محدودیت های ترانزیتی و تجارتي، حمایت از احداث زیربنا ها، مانند سرکها و خط ریل بمنظور بهروری از منابع سرشار معادن کمک و همکاری لازم نمایند.